

ת"פ 19111/04/18 - מחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש נגד דוד יחיאל

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 19111-04-18 מחלקה לחקירות שוטרים -

מח"ש נ' יחיאל

בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו

בעניין:

מחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש

המאשימה

נגד

דוד יחיאל

הנאשם

באמצעות בא כוחו עו"ד אלי סבן

גזר דין

כתב האישום המתוקן:

הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של הפרת אמונים - עבירה לפי סעיף 284 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

לפי עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, שירת הנאשם כשוטר משטרת ישראל, בשירות קבע, בתחנת זבולון (להלן: "התחנה").

אותה העת שירתה א.צ (להלן: "המתלוננת"), ילידת שנת 1995, כשוטרת שירות חובה בתחנה, עד ליום 5/9/2016 - בו סיימה את שירותה.

בין המתלוננת לנאשם ישנה היכרות על רקע שירותם המשטרתי המשותף בתחנה ובידי הנאשם היה מספר הטלפון הנייד של המתלוננת.

ביום 8/9/2016 שלח הנאשם לשלושה ממכריה של המתלוננת שלושה מסרונים בשמה (להלן: "המסרונים"). את המסרונים שלח הנאשם ממכשיר הסלולרי של טופז אדרי, ידידתו של הנאשם, למכשיריהם הסלולריים של מכרי המתלוננת, באמצעות שימוש ביישומן המאפשר שליחת מסרונים ממכשיר סלולרי אחד לשני בשמו של אחר, כמפורט להלן:

בסביבות השעה 00:32, שלח הנאשם מסרון לש.ל, שוטר המשטרת בתחנה, ובו כתב: "נפרדתי מחבר שלי... אני מתה להתנחם ושתזין אותי בבקשה בוא אליי".

בשעה 00:38 שלח הנאשם מסרון לי.פ, חברתה של המתלוננת, ובו כתב: "למה את מנתקת בואי רבתי עם החבר אני פה אצל דודו".

בשעה 00:46 שלח הנאשם מסרון לסגן קצין היחידה, ח.ש, אשר היה מפקדה של המתלוננת בזמן שירותה המשטרתי,

ובו כתב: "עכשיו שאתה לא המפקד שלי אני מתה להיות איתך לפחות פעם 1...".

בסמוך לאחר שנודע למתלוננת כי נשלחו למכירה מסרונים בשמה, התקשרה לנאשם ושאלה אותו אם הוא שלח את המסרונים בשמה והנאשם הכחיש. למחרת, הגישה המתלוננת תלונה בתחנת המשטרה בחיפה בשעה 13:02 **(להלן: "התלונה")** ולאחר מכן התקשרה לנאשם ואמרה לו שהיא יודעת שהוא שלח את המסרונים. בתגובה, הכחיש הנאשם שהוא זה ששלח את המסרונים, וסיפר למתלוננת בכזב כי חברו [של הנאשם] שלח את המסרונים בשמה בבדיחות הדעת. מאוחר יותר באותו היום התקשר הנאשם למתלוננת ואמר לה: "למה הגשת תלונה? זה היה בצחוק וזה בכלל לא אני עשיתי. אם את לא רוצה לבטל את התלונה לא צריך, עזבי".

במעשיו המתוארים בסעיף 4 ביצע הנאשם בעת מילוי תפקידו מעשה הפרת אמונים הפוגע בציבור.

תסקיר שירות המבחן:

מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם, בן 52, משרת מאז שנת 1995 במשטרת ישראל, כאשר על פי הערכות שהוצגו בפני שירות המבחן, מדובר בשוטר מקצועי הממלא את תפקידו על הצד הטוב ביותר. עוד עולה ממסמכים רפואיים כי הנאשם סובל מיתר לחץ דם, עבר התקף לב ושישה צנתורים ומטופל תרופתית. הנאשם מסר לשירות המבחן כי במשך השנים, מאז היותו בן 17, טיפל בהוריו הסיעודיים. הנאשם התגרש לטובת טיפול בהוריו ורצונו לעבור להתגורר עמם, אך נותר ביחסים קרובים עם גרושתו, אשר נהרגה בתאונת דרכים.

בהתייחסו לעבירה, הנאשם קיבל אחריות וביטא בפני שירות המבחן חרטה וצער רב על מעשיו. הנאשם מסר כי הוא נמצא בקשר קרוב עם המתלוננת ומעשיו היו סוג של "בדיחה" אשר הייתה מקובלת בין השוטרים באותה התקופה.

בבואו לבחון את הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד, התרשם שירות המבחן כי מדובר בסיכון נמוך. עוד ציין שירות המבחן כי הנאשם לא ביטא נזקקות טיפולית, ככל הנראה מחוסר מודעות טיפולית ומתוך חשש לגעת בתכנים כואבים, ועל כן לא ניתנה המלצה שיקומית בעניינו.

אשר לשאלת ההרשעה, העריך שירות המבחן כי הרשעה עלולה לפגוע בהמשך העסקתו במשטרה. יחד עם זאת לאור אי הרשעתו בתיק קודם, לאחר שנתן שירות המבחן את המלצתו לכך, ולאור פרק הזמן הקצר שחלף מאז אותו תיק, לא נמצא לנכון לבוא בהמלצה לביטול הרשעתו גם במקרה זה.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה את רישומו הפלילי של הנאשם.

ההגנה הגישה אסופת מסמכים עם המלצות ותעודות של הצטיינות בעבודה וכן את כתב האישום ופסק הדין מתיק הקודם של הנאשם. עוד העידה ההגנה את עד האופי מר ישראל הלבץ סופר, אשר מכיר את הנאשם כ- 8 שנים מעבודתו. העד מסר כי מפגשם הראשון היה כשהגיע לשרת כרכז מבצעים של המחוז והנאשם היה השוטר שהסמיק אותו. העד תיאר את הנאשם כבעל יושר אישי, אמינות, מקצוענות, נתינה ואנושיות. עוד מסר כי הנאשם הוא אחד השוטרים היותר טובים כמוקדן ומסמיק שוטרים אחרים. לשאלת בית המשפט, לגבי מעשיו של הנאשם, מסר העד כי הוא

מנתק את מה שקרה ממה שהוא מרגיש כלפי הנאשם. העד מסר כי מדובר באדם אנושי עם הרבה נתינה ואכפתיות. הבעיה היחידה של הנאשם, כלשונו של העד, היא ה"שטותניקיות" שלו. לגבי מעשיו של הנאשם, מסר כי נכון שמדובר במעשים מכוערים אך זה נעשה בהלצה ולא מתוך כוונה רעה.

בנוסף העיד מטעמו של הנאשם רפ"ק חיים שרגא, שמסר כי הוא מכיר את הנאשם משנת 2006, כאשר עבדו יחד בתחנת נהריה. הנאשם היה יומנאי בתחנה והעד שימש כקצין יחידה. בשנתיים האחרונות העד משמש כמפקד הישיר של הנאשם. העד מסר כי הנאשם הוא אדם טוב מאוד, טוב ליבו מאפיין אותו, הוא אדם שאוהב לעזור ותמיד מתנדב לכל משימה. העד מסר כי הוא יודע במה הנאשם מואשם וכי יש בכך פגיעה מסוימת בכל מה שקשור למשטרה, אך הרושם שלו הוא שהמעשים לא נעשו מתוך זדון אלא מעשה קונדס. העד מסר כי לו היה נחשף להתנהגות שכזו היה מטפל בזה אופן משמעותי וגם באופן פלילי וכי אין להתנהגות שכזו מקום. עוד הוסיף כי מדור אמצעים מנהליים ייקבע את שאלת המשך העסקתו בהתאם להחלטת בית המשפט בעניינו. עמדתו היא כי הוא לא רוצה שהוא יורחק מהמשטרה וכי אין זה המקרה הקלאסי לפטר שוטר. אשר לעברו הפלילי של הפרת סודיות, מסר העד כי הוא מודע לכך, וגם פה סבור כי העד ביצע את המעשה בתום לב ולא מתוך כוונה להשגת רווח כלכלי. העד ביקש כי בית המשפט יתחשב בו ויקל בעונשו.

טענות הצדדים:

טיעוני המאשימה:

המאשימה הגישה טיעוניה בכתב וביקשה להדגיש מספר נקודות. בענין נסיבות המקרה, טענה המאשימה כי הנאשם הורשע בעבירה של מרמה והפרת אמונים כאשר במעשיו פגע בכבודה של המתלוננת ובאמון הציבור במערכת אכיפת החוק. אשר למדיניות הענישה, טענה המאשימה כי בעבירה זו קיים מנעד רחב בהתאם לנסיבותיו של כל תיק ותיק ועתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי ועד למספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות, כאשר בעניינו של הנאשם, על העונש להיות ברף הנמוך של מתחם הענישה לצד קנס כספי. בשיקוליה, רואה המאשימה לנגד עיניה את העובדה שהנאשם הודה, לקח אחריות על מעשיו וחסך מזמנו של בית המשפט. כמו כן, את העובדה כי הנאשם התנצל בפני המתלוננת וכן תרומתו רבת השנים במשטרת ישראל.

אשר לשאלת ביטול הרשעתו, ציינה המאשימה כי לנאשם עבר פלילי ללא הרשעה בגין עבירת הפרת סודיות, וטענה כי הנאשם אינו עומד במבחני ביטול ההרשעה; כאשר לטענתה, הנאשם לא הוכיח נזק קונקרטי שייגרם לו כתוצאה מההרשעה; וכן האינטרס הציבורי מחייב הרשעה בדין שעה שמדובר בשוטר, אשר לו תיק פלילי קודם שהסתיים באי הרשעה. לפיכך, ביקשה המאשימה לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהותיר את ההרשעה על כנה.

טיעוני ההגנה:

ב"כ הנאשם עתר לביטול הרשעתו של הנאשם. לדידו, המלצת שירות המבחן היא בגדר המלצה בלבד, ואילו במקרנו, מעבר לאותה ההמלצה, התסקיר חיובי מאוד. שירות המבחן נמנע מהמלצה שיקומי משום שהנאשם אינו זקוק לשיקום. עוד צוין כי מועד סיום שירותו במשטרה קרוב, משתי סיבות; האחת, מצבו הבריאותי, שעדיין לא ברור האם יאפשרו לו להשתחרר מהשירות באמצעות הועדה הרפואית. ושנית, העובדה כי אגף המשמעת ממתין לגזר הדין, וככל שגזר הדין

יהיה עמוס בדברים נגד הנאשם או עם הרשעה, אזי הוא יפוט מהשירות. בנוסף לתסקיר החיובי, צוין כי עדי האופי דיברו בשבחו של הנאשם, וכן יש ליתן משקל לדברי המתלוננת בעדותה בפני בית המשפט, אשר מסרה כי היא רצתה לבטל את התלונה. אשר לתיקו הקודם של הנאשם, שם בוטלה הרשעתו בגין עבירת הפרת סודיות לפי חוק הגנת הפרטיות, מסר הסינגור כי באותו תיק דובר על מסירת מידע לאדם שאתו טיפלה באמו של הנאשם. לטענת ב"כ הנאשם, על אף אי הרשעתו הקודמת ניתן ונכון במקרה זה שלא להרשיעו גם בתיק הנוכחי. אשר לעונש, נטען כי ככל שבית המשפט יסבור כי יש להרשיע את הנאשם, אזי הענישה המתבקשת על ידי התביעה היא סבירה, אך ניתן להסתפק במאסר מותנה קצר, ללא קנס.

דבר הנאשם בטרם מתן גזר הדין:

הנאשם מסר כי הוא מתחרט על מעשיו, התנצל וחוזר ומתנצל בפני המתלוננת. עוד מסר כי המתלוננת אמרה לו לא אחת כי הצטערה שהגישה תלונה ולו הייתה יודעת שזה הוא לא הייתה מגישה תלונה, היות והם חברים טובים. עוד מסר הנאשם כי בשימוע שנערך לו נאמר לו כי אם ההרשעה תיוותר על כנה, לא יוכל להישאר במשטרה. הנאשם מסר כי הוא מטפל בהוריו מזה 17 שנים, אימו הייתה חולת אלצהיימר ומשותקת, והיא נפטרה לפני שנתיים וחצי. עוד ציין הנאשם כי הוא גרוש וגרושתו נהרגה בתאונת דרכים בים המלח. הנאשם מסר כי הוא רוצה לצאת בכבוד מהמשטרה ואם יפטרו אותו לא יקבל דבר.

דין והכרעה עונשית:

שאלת אי הרשעה:

בטרם אפנה לקביעת עונשו של הנאשם, אפנה לבחון את שאלת ביטול הרשעתו, שכן ככל שאגיע למסקנה כי יש מקום לבטל את ההרשעה יתייתר הצורך לבחון את הקריטריונים הדרושים לקביעת מתחם העונש ומיקומו במתחם.

סעיף 71 א' (ב) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 קובע כדלקמן:

"מצא בימ"ש שנאשם ביצע עבירה, רשאי הוא לתת צו שירות גם ללא הרשעה, בנוסף למבחן או בלעדיו..."

סעיף 192 א' לחוק העונשין מוסיף וקובע:

"הרשיע בימ"ש את הנאשם, ולפני מתן גזר הדין ראה שיש מקום לתת לגביו צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור, ללא הרשעה, רשאי הוא לבטל את ההרשעה ולצוות כאמור".

ההלכה הפסוקה קבעה, כי הימנעות מהרשעה היא חריג, אך אפשרית, בהתקיים שני תנאים מצטברים:

(א) סוג העבירה המאפשר, בנסיבות העניין, להימנע מהרשעה, בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים.

(ב) השלכותיה של ההרשעה הינן חמורות ועלולות לפגוע בשיקום הנאשם (ע"פ 2083/96 **כתב נ' מ"י**, פ"ד נב (3) 337; רע"פ 6904/09 **בלוך נ' מדינת ישראל** (2009); ע"פ 9150/08 **מדינת ישראל נ' ביטון** (2009); רע"פ 5579/10 **דוד קריה נ' מדינת ישראל** (2010); ע"פ 4466/13 **נתנאל אסולין אורטל נ' מ"י** (2014); רע"פ 2323/17 **פלוני נ' מ"י** (2017)).

בהתייחס לתנאי הראשון, היינו סוג העבירה וטיבה, נפסק, כי "**...על בית המשפט לבחון בראש ובראשונה את השאלה האם סוג העבירה וטיבה על רקע הנסיבות הקונקרטיות של המקרה, מאפשרים להימנע מהרשעה...**" (ע"פ 8528/12 **ציפורה אלירן נ' מדינת ישראל** (2013)).

בהתייחס לתנאי השני, היינו הפגיעה הבלתי שקולה בנאשם, נפסק כי בבוא בית משפט לבחון את הנזק העלול להיגרם לנאשם, "**...יש להתייחס לנזק מוחשי קונקרטי ואין להידרש לאפשרויות תיאורטיות על פיהן עלול להיגרם לנאשם נזק כלשהו בעתיד**" (ע"פ 9150/08 **מדינת ישראל נ' ביטון** (2009); רע"פ 7224/14 **פרנסקי נ' מדינת ישראל** (2014)).

נפנה איפוא ליישום הכללים הללו לענייננו.

אקדים אחרית לראשית, ואציין כבר עתה, כי לקביעתי, במקרה דנן, מתקיימים שני התנאים הקבועים בהלכת **כתב**, כפי שעובדו במהלך הפסיקה מאז ועד היום, המאפשרים את ביטול הרשעתו של הנאשם. להלן נימוקי לכך:

סוג העבירה:

בהלכת **כתב** עמד כב' השופט ש. לוי, המשנה לנשיאה, על השיקולים השונים שיש לשקול בבוא בית המשפט להימנע מהרשעה תוך שהוא מאמץ את הקו המנחה את שירות המבחן בעניין זה. בין היתר ציין כי יש לשקול "**מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה**" (הדגשה שלי - ש.ב. - שם, בפסקה 1 לחוות דעתו בפסק הדין).

כפי שכבר צוין, בפסיקה מהעת האחרונה, חזר והדגיש בית המשפט העליון את הצורך לעמוד על נסיבות ביצוע העבירה "**...על בית המשפט לבחון בראש ובראשונה את השאלה האם סוג העבירה וטיבה על רקע הנסיבות הקונקרטיות של המקרה, מאפשרים להימנע מהרשעה...**" (הדגשה שלי - ש.ב. - ע"פ 8528/12 **ציפורה אלירן נ' מדינת ישראל** (2013)).

ברי, אם כן, כי גם לצורכי שקילת ביטול הרשעה ותוצאות הותרתה על מכונה, אין העבירה נבחנת כשלעצמה רק על פי סוגה וטיבה. אלא היא נבחנת, בעיקר על רקע נסיבותיה, אופן ביצועה והשתכללותה, על מנת לעמוד על טיב המעשה העברייני, מודעתו של הנאשם למעשה ומידת האשם שהפגין בביצועה.

תיקון מס' 113 לחוק העונשין הנוגע להבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה שם דגש מיוחד על נסיבות ביצוע העבירה. כחלק מהבניית שיקול דעתו של השופט הגוזר את הדין, קבע המחוקק, בין היתר, כי על השופט להתחשב בשורה של שיקולים הנוגעים לליבת האירוע העברייני, אופן השתכללותו ורמת מודעתו של הנאשם, לצורך קביעת השתרעותו של מתחם העונש ההולם (סעיף 40ט לחוק העונשין).

בעניינו, הנאשם הורשע על פי הודאתו, בכתב אישום מתוקן בעבירה של מרמה והפרת אמונים. כפי שמפורט בהרחבה בכתב האישום, הנאשם שלח לשלושה ממכריה של המתלוננת שלושה מסרונים ממכשירה הסלולרי של ידיתו, באמצעות שימוש ביישומן המאפשר שליחת מסרונים ממכשיר סלולרי אחד לשני בשמו של אחר.

אין לחד, מדובר במעשה מכוער ונלוז, אשר אינו הולם את סטנדרט ההתנהגות הנאותה המצופה משוטט במשטרת ישראל. יחד עם זאת, יש ליתן את הדעת למספר שיקולים נוספים אשר שופכים אור על נסיבות ביצוע העבירה בכללותה, והמובילים, לקביעת, לתוצאה לפיה יש לבטל את ההרשעה.

ראשית, כתב האישום המקורי ייחס לנאשם עבירות נוספות וחמורות של התחזות כאדם אחר, הטרדה מינית והדחה בחקירה. בשלב מתקדם יותר במשפט, במסגרת ההסכמות אליהם הגיעו הצדדים, צומצם כתב האישום, לעבירה בודדת של מרמה והפרת אמונים, הנוגעת לשליחת המסרונים במרמה למתלוננת.

שנית, יש ליתן משקל לעמדתה של קורבן העבירה - המתלוננת, אשר הבהירה כי מדובר בבדיחה גרועה, כלשונה. מדובר, למעשה בעבירה, שנסיונות ביצועה מלמדים על ביצוע "מעשה ביוש" (שימיניג בלע"ז), שעה שהנאשם שלח לשלושה ממכריה של המתלוננת, מסרונים, בעל אופי מיני. בעדותה, מסרה המתלוננת, כי היא והנאשם, היו והינם, בקשר ידידותי טוב, שנוצר עקב שירותה עימו במשטרה. היא ציינה, כי כאשר האירוע התרחש, היא שוחחה עימו, והוא מסר לה, כי זה היה בצחוק והתנצל.

היא הבהירה כי גם מבחינתה מדובר במעשה שלא נעשה מתוך כוונה רעה אלא מעשה קונדס העולה כדי בדיחה גרועה, כלשונה. וכך אמרה: **"אני יודעת שהוא לא עושה בכוונה, יכול להיות שהוא יכול להגיד משהו, אבל הוא לא מתכוון לעשות משהו רע לבן אדם. בשלב הזה הבנתי שזה לא היה בכוונה, זה היה בדיחה גרועה."** (עמ' 7 לפרוט' בש' 26-28).

היא העידה על הנאשם ועל אופיו וציינה: **"אני יודעת שדודו הוא באמת בן אדם טוב, עם לב זהב."** (עמ' 6 לפרוט' בש' 18). עוד הוסיפה, כי היא סלחה לו על המעשה, וביקשה לבטל את תלונתה, אך חשה כי לחצו עליה ממח"ש להמשיך בהליכים נגד הנאשם. היא חזרה והדגישה במהלך הדיון כי היא מבקשת לבטל את ההליכים נגד הנאשם, וכי היא סולחת לו, תוך הדגשת הידידות הטובה ביניהם, וכי היא אינה מעוניינת שיפוטר מהמשטרה.

הנה כי כן, מדובר בעבירה בודדת לאחר שכתב האישום צומצם משמעותית לעומת המקור. עמדתה הנחרצת של המתלוננת, המתארת את נסיבות ביצועה של העבירה, משקפת התנהגות פוזת ולא ראויה, אשר משקפת, לתפיסת המתלוננת, כמעשה של קונדס ובדיחה גרועה, כלשונה. עם זאת, אין בנסיבות אלה, להוות חומרה כה רבה, המונעת ביטול ההרשעה.

תוצאת ההרשעה עבור הנאשם - היבט שיקומי:

הנאשם בן 52 ומשרת מזה 22 שנים במשטרת ישראל. עדויות הקולגות שלו וממוניו וכן תעודות ההערכה שהוגשו בעניינו מעידות על אדם בעל מאפיינים אישיותיים של טוב לב, עזרה לזולת, חסד וחמלה.

נוסף על עדות המתלוננת העידו בעניינו של הנאשם עדי אופי, המפורטים מעלה, אשר עובדים עם הנאשם וביניהם הממונה הישיר שלו, אשר הבהיר באופן חד משמעי, כי היה מעוניין שהנאשם ימשיך לשרת במשטרה, וכי בנסיבות המקרה, הוא סבור, כי מעשיו של הנאשם אינם מצדיקים את פיטוריו מהמשטרה.

דברים אלו באו לידי ביטוי גם בהמלצתו הכתובה של הממונה על הנאשם, לגורמים הרלוונטיים במשטרת ישראל, שהוגשה לבית המשפט בה צוין:

"מדובר בשוטרי בעל מחויבות גבוהה לארגון, מקצועי בתפקידו כמוקדן, בעל יכולות חברתיות גבוהות מאוד, מקובל מאוד על חבריו ליחידה ומוערך על ידי מפקדיו האישיים...השוטרי אמנם אוהב להתלוצץ עם חבריו ליחידה, אולם אין מזיד בכוונותיו ואין הוא מתכוון לעולם לפגוע באדם, ומאז היכרותי עם השוטרי תכונה זו איפיינה אותו" עוד מסר כי "...אני לא סבור שנסיבות התיק מצדיקות נקיטת אמצעים נגדו, מדובר היה במעשה קונדס שיצא מכלל שליטה, אולם אני לא חושב שפיטורי השוטרי יהיו מוצדקים..."

בפני בית המשפט צוין מספר פעמים הן על ידי הנאשם ובא כוחו והן על ידי הממונה על הנאשם, כי אגף המשמעת ממתין לגזר הדין בעניינו של הנאשם, ובפרט לעניין השאלה האם הורשע בטרם יוחלט האם יפוטר מהמשטרה.

נמצא, כי אכן קיימת סבירות גבוהה מאוד, וממשית למדי, שאם תיוותר הרשעתו של הנאשם על כנה, יאבד הנאשם את מקום עבודתו במשטרת ישראל, לאחר שנים כה רבות של תרומה לציבור ולקהילה באופן משביע רצון.

אף תסקיר שירות המבחן, ציין כי ההערכה היא כי הרשעה עלולה לפגוע בהמשך העסקתו של הנאשם במשטרה.

שירות המבחן עמד על כך שהנאשם קיבל אחריות והבין את חומרת מעשיו. התסקיר עמד בהרחבה על נסיבות חייו של הנאשם. הוא מפרט נסיבות חיים לא פשוטות של הנאשם, אשר מאז היותו בן 17, טיפל בהוריו הסיעודיים, התגרש בשל כך, על מנת לטפל בהוריו, ועבר לגור אמם, אם כי נותר ביחסים קרובים עם גרושתו, וזו האחרונה, לדאבון הלב, נהרגה בתאונת דרכים.

מצבו הבריאותי של הנאשם קשה. הוא סובל מבעיות בריאותיות קשות ביותר, הכוללות יתר לחץ דם. הוא עבר התקף לב ושישה צנתורים, ומטופל תרופתית, כעולה מהמסמכים הרפואיים שהציג.

עם זאת, בסופו של דבר, לא המליץ שירות המבחן על ביטול הרשעתו של הנאשם, וזאת בשל העובדה, שבעבר המליץ על אי הרשעה בתיק קודם אחר, וחלפה מאז תקופה קצרה, והנאשם מעד בשנית. לגישת שירות המבחן, בנסיבות אלה, אין מקום לבוא בהמלצה לביטול הרשעה פעם נוספת.

בכל הכבוד, איני סבור כי העובדה כי הנאשם לא הורשע בתיקו הקודם, עקב המלצת שירות המבחן, מהווה מניעה לביטול הרשעתו במקרה זה.

על בית המשפט לבחון את מכלול נסיבות התיק, ביניהם נסיבות ביצוע העבירה והנזק השיקומי שייגרם לנאשם, כאשר הוא בוחן ביטול הרשעה.

כאמור, כתב האישום צומצם משמעותית והינו כפסע ממקרה אשר היה יכול להסתיים בהליך משמעותי. בנוסף, לעמדת המתלוננת ביחס למעשים שבוצעו כלפיה, משקל רב, שכן, המתלוננת היא זו שניזוקה ממעשיו של הנאשם. המתלוננת שבה וחזרה במספר הזדמנויות על כך שאינה מעוניינת במיצוי ההליכים עם הנאשם, שהם בקשרי ידידות עם הנאשם, ציינה כי הוא אדם טוב, והיא עדיין בקשר טוב איתו. נראה כי שירות המבחן לא נתן משקל מספק לעמדת המתלוננת, ולצמצומו המשמעותי של כתב האישום, וכן לנזק הפוטנציאלי הטמון בהרשעה.

לקביעתי, אין הלימה בין הותרת ההרשעה על כנה, לבין הנזק שייגרם לנאשם. צוין בפני בית המשפט לא אחת, ועל ידי מספר גורמים, כי אם יורשע הנאשם, התוצאה הישירה תהיה, פיטוריו מהמשרה. יתרה מכך, צוין, כי אגף המשמעת במשטרת ישראל, ממתין לגזר הדין, ולמוצא פיו של בית המשפט, בעניינו של הנאשם. במסמך שהוגש לבית המשפט, ובו הבהרה כללית מטעם אגף המשמעת במשטרת ישראל, צוינו הפרמטרים הנשקלים בעת שקילת המשך העסקתו של שוטר המצוי בהליכים משפטיים. צוין שם כי נלקחים בחשבון:

"חומרת העבירה, התייחסות ביהמ"ש, שאלת ההרשעה/אי הרשעה, חומרת העונש, טיב שירותו של השוטר, משך שירותו ועוד". דברים אלו מחזקים את מסקנת בית המשפט, לפיה להרשעה משקל משמעותי בשאלת פיטוריו של הנאשם.

נמצא אם כן, כי בנסיבות הקונקרטיות של האירוע מדובר בתוצאה קשה ובלתי מידתית, נוכח נסיבות העניין, כפי שעמדתי עליהן בהרחבה לעיל. לאור מסקנה זו, אני סבור שיש להורות על ביטול הרשעתו של הנאשם.

אשר על כן, נקבע בזאת כדלקמן:

בטלה הרשעתו של הנאשם.

עם זאת, אני קובע כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום המתוקן.

אני מחייב את הנאשם לחתום על התחייבות כספית בגובה של 3,000 ₪, להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע עבירה זהה לזו אותה ביצע. לא יחתום - ייאסר למשך 30 יום, או עד שיחתום - המוקדם מביניהם.

ההתחייבות תיחתם בתוך 7 ימים מהיום.

אני מחייב את הנאשם לשלם פיצוי למתלוננת, א.צ, בגובה של 2,000 ₪, וזאת בתוך 60 יום מהיום. לא ישולם הפיצוי, ייגבה כדרך שגובים קנס.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ב' אדר א' תשע"ט, 07 פברואר 2019, במעמד הצדדים.

עמוד 8

